

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2117/2021
25.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дамир Бранковић, адвокат из ..., против туженог АД за управљање јавном железничком инфраструктуром „Инфраструктура железнице Србије“ Београд, Секција за саобраћајне послове Ниш, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5/2021 од 27.04.2021. године, у седници већа одржаној 25.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5/2021 од 27.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 141/20 од 13.10.2020. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду број .. од 18.01.2019. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .. од 15.02.2003. године са припадајућим анексима и захтев да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и призна му сва права на раду и по основу рада. Истом пресудом одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 5/2021 од 27.04.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности на друге битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити се у ревизији не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу на неодређено време код туженог на радном месту надзорног скретничара по основу уговора о раду број .. од 05.02.2003. године са припадајућим анексима. Оспореним

решењем туженог број .. од 18.01.2019. године, тужиоцу је отказан уговор о раду применом члана 179. став 2. тачка 5) Закона о раду, члана 81. став 3. Закона о безбедности у железничком саобраћају и члана 13. став 1. алинеја 6 Уговора о раду. Тужиоцу је стављено на терет да је учинио повреду радне обавезе и да није поштовао радну дисциплину, тако што је 12.12.2018. године у 7,45 часова у станици ... – теретна ОЦ за СП ..., био подвргнут контроли психофизичке способности и провери алкохолисаности од стране саобраћајног контролора, када је утврђено да је имао 0,12 промила алкохола у организму. Алкотестирање је извршено апаратом Dreger Alkotest 6820 за који из уверења о оверавању мерила Ауто мото савеза Србије, Центра за моторна возила Београд од 13.11.2018. године произлази да испуњава метролошке захтеве прописане Правилником о етилометрима. У извештају контролора је наведено да је тужилац закаснио на примопредају смене, да је у канцеларију отправника возова ушао одмах по доласку на посао у 7,45 часова, да није примио смену и отпочео дежурство, као и да му након алкотестирања није дозвољено обављање послова на којима је био распоређен. Тужилац није вршио проверу нивоа алкохолисаности путем вађења крви.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења и враћање на рад.

Према одредби члана 179. став 2. тачка 5) Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05... 113/17), послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду.

Одредбом члана 81. став 3. Закона о безбедности у железничком саобраћају („Службени гласник РС“ бр. 41/2018) прописано је да железнички радник за време обављања послова не може узимати алкохолна пића, психоактивне контролисане супстанце, нити започети обављање послова ако у организму има алкохола или ако је под дејством психоактивних контролисаних супстанци. Ставом 6. истог члана, прописано је да железнички радник за кога се анализом крви, или крви и урина, или другом стручном методом мерења количине алкохола у организму, утврди да има алкохола у крви, или да показује знаке алкохолне поремећености, сматраће се да је под дејством алкохола и да није способан за обављање послова.

Уговором о раду број ... од 05.02.2003. године закљученим између парничних странака, уговорено је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако својом кривицом изврши повреду радне обавезе – долазак на рад под дејством алкохола, дроге или других опојних средстава или конзумира алкохол и ужива дроге или друга опојна средства у току рада.

Правилником туженог о поступку за проверавање психичке и физичке способности железничких радника пре њиховог ступања на рад и у току рада, чланом 7. став 1. прописано је да овлашћени железнички радници проверавају способност за рад железничког радника свакодневно при ступању на рад и за време вршења рада и то: посматрањем, разговором или алкотестом.

Како је контролом од стране саобраћајног контролора туженог утврђено да је тужилац дана 12.12.2018. године у 7,45 часова дошао на посао под дејством алкохола од 0,12 промила алкохола у организму, правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац починио повреду радне дисциплине која му је стављена на терет – долазак на рад под дејством алкохола, те да су се стекли услови за отказ уговора о раду из члана 179. став 2. тачка 5) Закона о раду, у вези са тачком 13. алинеја 6 Уговора о раду од 05.02.2003. године и чланом 81. ст. 3. и 6. Закона о безбедности у железничком

саобраћају. Стога је оспорено решење туженог о отказу уговора о раду, и по оцени Врховног касационог суда, законито.

Пре доношења оспореног решења, тужени је у смислу члана 180. Закона о раду тужиоца упозорио на постојање разлога за отказ уговора о раду и остављен му је рок за изјашњење, чиме му је омогућено право на одбрану.

Како је одбијен тужбени захтев за поништај отказа, тужени није у обавези да тужиоца врати на рад применом члана 191. став 1. Закона о раду.

Тужилац, на коме је терет доказивања нетачности резултата алкотестирања које је извршио тужени, није након алкотестирања отишао у здравствену установу и извадио крв ради добијања евентуално другачијег резултата, па стога не може у судском поступку, а посебно не у поступку по ревизији истицати да је погрешно утврђено постојање алкохола у крви које је тужени утврдио приликом мерења.

Имајући у виду све изложено, Врховни касациони суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци, а детаљно образложење ревизијске одлуке је изостављено сагласно ставу 2. истог члана.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић